

Jurij Hudolin

Pesmi

Krokar

Ko me neke zimske noči krokar
Ko me v Ahilovo peto preteklega časa
Ko me v črvičasto rano bežanja
Ko me zmerja z drhaljo
Ko seka
Ko mi žlampa kri
Ko mi meša misli do neštevnega
Ko me ima v oblasti
Ko me omreži
Ko me je neke zimske noči krokar zaznamoval
in me obsodil na pesniško svinjepisje

Labradorski Eskimi

Le divji švist norosti
in misel na razbite lobanje,
na vozle okrog vratu,
na svinec, ki raztrga žile,
na žensko, ko skupaj izdihujeta
v zadnjem orgazmu,
in le omamljene degenerirane misli
labradorskih Eskimov,
ki si s konicami ostrih mečev
zavestno parajo telesa.

Divjanje

Ko se hitri lovci zamislijo s svojimi
 bebastimi možgani, zažarijo
 njihove škilaste oči, hlepeče
 po špricanju krvi in po krikih, stokih
 napol požrtih izbrancev za zakol,
 o samo kako jim je toplo pri srcih,
 ko se z umazanimi rokami človeške
 krvi vračajo s polnimi malhami odsekanih glav
 v vroč dom svojih sodomističnih ljubimcev.

Bestije

Prihajajo bestije. Prihajajo.

bodo pile kri iz moje razsekane lobanje
 bodo lizale strastno prežvekovale delce
 mojega telesca
 se bodo mazilile po spolovilih kosmatih
 luknjah črvivih z mojo vrelo krvjo
 si bodo zabadale moje noge, roke
 v pohotno brezno anusa
 bodo kriki bestialni kanibalski
 parali zatohli zrak poletnega večera
 v čast zmage nad poezijo